

Odprta noč in dan so groba vrata

Limbuš. V torek dne 2. julija smo spremili naš zadnjemu počitku veleuglednega in visoko spoštovanega moža Jurija Kaloha. Dosagel je častno starost 81 let. Pokojni je opravljal razna častna dela, med drugim je bil skozi 30 let cerkveni ključar, občinski odbornik, šolski svetnik ter oče ubogih Limbuške občine. Zadnji ga bodo najbolj pogrešali radi njegovega dobrega srca. Kakor je bil on dober oče ubogim, tako je bil tudi dober družabnik in dober gospodar. Zapustil je tri žalujoče sestre. Cerkvene obrede je opravil ob asistenci štirih gospodov duhovnikov domači g. župnik Bračič, ki je ob tej priliki imel v srce segajoči nagrobni govor. Rajnemu mir v Gospodu, žalujočim preostalim naše srčno sožalje! — V sredo dne 3. julija je bil pokopan na istem pokopališču g. Ivan Peršon iz Laznice, kateri je preminul v svoji najlepši moški dobi 42 let po dolgotrajni in mučni bolezni. Blag mu bodi spomin!

Gajovci pri Sv. Marjeti nže Ptuja. Velike spremembe so se vršile v teku enega meseca v znani Rižnarjevi rodbini. Dne 2. junija se je poročil najmlajši sin Joža, znan konjerejec lastnih žrebcev, z mladenko Kato Toplakovo iz znane hiše iz Mostov, župnije Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Takrat je bilo v hiši veselje, sedaj po štirih tednih pa je žalost. Preminul je namreč dne 28. junija, zadet od srčne kapi, bivši gospodar in oče Franc Rižnar v starosti 68 let. Pokojni je bil kremenit značaj, mož katoliškega prepričanja, kar mu je zadnje čase vsled izvestnih ljudi gospodarsko dosti škodovalo, vendar je ostal neomajen kakor tudi njegova sinova. Bil je dober oče, podjeten gospodar ter priznan konjerejec, ki je včasih žrtvoval, včasih pa tudi dobil lepe tisočake. S svojimi krasnimi plemenskimi žrebci je bil poznan skoraj v celem ptujsko-ormoškem srezu. Pa tudi v javnosti se je mnogo udejstvoval. Bil je med prvimi ustanovitelji šmarjetske hranilnice in posojilnice in njen dolgoletni

načelnik. Po vojni tudi mnogoletni načelnik krajevnega šolskega sveta pri Sv. Marjeti, dalje 11 let župan bivše občine Gajovci in pozneje odbornik velike občine Gorišnica. Bil je tudi predsednik stavbenega odbora za Slomšekov dom pri Sv. Marjeti in je kot tak prvi pripeljal kamenje in les za to stavbo ter se mnogo trudil, da se je stavba spravila pod streho. Tudi je bil večletni načelnik bivše Kmetijske podružnice ter bivše krajevnih organizacij SLS. Pokojnega Rižnarjevega očeta smo pokopali v nedeljo dne 30. junija. Ob devetih se je na domu poslovil od pokojnega v imenu občine g. Muhlič, predsednik občine Gorišnica. Nato je bil spreved k župni cerkvi sv. Marjete, kjer je bila pozna služba božja. Po sv. maši se je dolg spreved pomikal na pokopališče. Na pokopališču sta se rajnega spomnila gospod kaplan Kuk in g. bogoslovec Laura ter sta navzočim opisala njegovo življenje in delovanje. Vsem, ki so pokojnega Rižnarjevega očeta hodili kropiti in ga spremili k večnemu počitku, stoterni: Bog plačaj!

Čadram. Pretekli ponedeljek dne 2. julija smo ob obilni udeležbi pokopali na tukajšnjem pokopališču posestnika in kolarja Franca Janež, ki je umrl v 57. letu svoje starosti. Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Ob odprtem grobu mu je spregovoril domači gospod župnik Franc Hohnjec, povdarjajoč, kako skrben oče je bil pokojni, vesten rokodelc, zato je imel vedno dovolj dela; bil je vzgleden katoličan, ki je živel v vsakem oziru vzorno; iz njegovih ust niso slišali do-

mači nikdar kake slabe besede, tudi ne najmanjše kletvice. V čast si je štel, da je pri evharističnih procesijah vedno nosil nebo in upamo, da ga je evharistični Kralj, ki ga je pokojni tako rad spremljal v procesiji, že sprejel v rajsko nebo, kjer ni trpljenja, pa ne žalovanja. Bil je vedno zvest katoliškemu načelom in ni nikdar klonil glave, naj je prišlo karkoli; bil je res značajan mož, ki ga bomo zelo pogrešali. Ko se je gospod župnik v imenu rajnega obrnil do sosedov, prijateljev, sorodnikov in znancev ter že odraslih otrok in skrbne žene, se je porosilo oko slehernega, ki je bil navzoč. Moški pevski zbor mu je zapel pretresljivo »Blagor mu«. Vzgleden mož in skrben oče, počivaj v miru po težkem trpljenju! Žalujoci ženi, otrokom in sorodnikom naše iskreno sožalje!

Ruše pri Petrovčah. Sprejmi, zemlja, kar je tvoje! Sprejela je po dolgi in mučni bolezni (kostni jetiki), prevedeno s sv. zakramenti za umirajoče Antonijo Kač, po domače Korenko. Rajnica je nad sedem let bila priklenjena na bolniško posteljo, eno leto se sama niti premakniti ni več mogla. Bila je prava mučnica, ki je svojo bolezen trpela Bogu vdano in z nadčloveško potrpežljivostjo. Njenega pogreba se je udeležila ogromna množica ljudstva od blizu in daleč. Zapušča žalujočega moža in osem otrok, ki naj jim dobri Bog povrne vse, kar so dobrega storili ljubi mami in ji zvesto lajšali trpljenje! Dobri in odlični krščanski družini naše iskreno sožalje!

Pomoče pri Slovenjgradcu. Enkrat na leto pa se tudi mi smemo oglašiti v našem listu in sporočiti naše novice. Podmladek Rdečega

križa je z odraslo mladino pred kratkim nam priredil vesel dan. Igrali so »Lumpaci vagabunda« v režiji g. Vicočnika. Prav od srca smo se smejali, naša komika Klančnik Maks ter Cesar Ferdo sta se popolnoma uveljavila. Naši mali šolarčki pa so v svoji »Vino in voda« lepo zapeli. Naša napredna cerkvena ključarja gg. Ing. Vrhnjak Vinko in Hovnik Franc

tisoč hiš, poplavljenih 350 tisoč hiš, uničenih 13 tisoč čolnov in ladij ter poškodovanih 24 tisoč mostov. Ceste so bile poškodovane na 13 tisoč mestih. Na 52 tisoč mestih so se porušili jezi. 90 tisoč poljedelskih naprav je bilo poplavljenih in na stotine tovarn je bilo več ali manj poškodovanih.

Oklofutani medved.

Dijakinja iz Združenih ameriških držav se je peljala s tovarišicami v avtomobilu skozi zaščiteno ozemlje ali naravni park, po katerem se podijo divje zveri zavsem prosto. Med vožnjo je padla študentki ročna torbica na cesto. Avto je postal, deklina je skočila iz voza, da bi po-

v Ottawi. Na poziv predsednika sodišča slika porotnikom najbolj zanimive doživljaje iz svojega burnega življenja.

Po sodnih zapiskih sodišča v Ottawi je napisana ljudska povest »Po divjinah Kanade.«

I.

Hribovskega leva ali kugarja iz ameriškega skalnatega pogorja imenujejo Amerikanci na severu panter ali puma. Od pravega panterja se loči nekoliko po postavi, barvi ter velikosti, ki se menjavata z ozirom na okolico. Panther s skalovnih gor ima navadno svetlo kožo, katera prevzame sivkasto barvo skal. Je bolj okornega, nekako težjega telesa nego njegov afriški tovariš. Ta razlika je nastala gotovo radi tega, ker ameriški panter ali puma pleza po skalah in s teh napada ter se zaganja v plen.

V krajih, kateri so dostopni človeku, četudi se ta pokaže le redko kedar, je puma izredno boječ in se upa po dnevu le malokedar iz svojega skrivališča. Dan prebije kje visoko med kamnjem, spi, se solnči in opazuje z neverjetno bi-

strimi očmi dolino pod seboj. Njegov sluh je istakotako oster kakor njegovo oko. Če mu grozi nevarnost, jo sliši pravočasno, da se ji izogne nevidno. V noči se spusti iz skrivnega brloga, da zalezuje jelena ali losa, katerega je izsledil med dnevnim počitkom. Poslužujoč se najbolj globokih sotesk in goščav, se plazi proti plenu. Njegova zvitost ter divjost raste v razmerju s časom, ko je moral tičati v skrivališču brez hrane. Dobro rejen puma vlovi od sedem žrtev, katere zalezuje, le eno. Lačen puma pa je povsem drugačna zver. Plazi se liki kača. Nekako čuti plen s sigurnostjo jastreba. Ne dela večjega šuma nego senca. Zna se skriti za kamen ali grmič, ki bi komaj nudil kritje kuncu. Nato pa skoči z grozno silovitostjo in zgreši le redkokedaj svojo žrtev. Če se držijo kremplji izstradanega pume mesa, ne spustijo več.

Puma zasleduje redkokedaj plen, katerega je zgrešil pri prvem naskoku. In sicer radi tega ne, ker ga jezi prvi neuspeh, ali se pa zaveda da bi imel drugi poskus še manj izgleda. Najlažji plen pume je los (severnemu jelenu podobna

sta si v svoji gorečnosti zamislila nov glavni altar sv. Jakoba v naši župni cerkvi, kateri bo stal okrog 30.000 Din. Oltar bo delo kiparja g. Hohnjeca iz Celja, kipi so že dovršeni. Začeli bi že z deli oltarne mize, pa čakamo na odobritev kr. banske uprave. Že okrog 20.000 Din sta zbrala delavna naša cerkvena ključarja pri pobožnih in radodarnih faranih, katerim Bog plačaji! Da pa krijemo še ostalo svoto, bomo v ta namen dne 14. in 21. julija ob treh popoldne igrali na vrtu g. ing. Verhnjaka v Pamečah veliko narodno igro v petih dejanjih »Martin Krpan«, kjer nastopi 64 igralcev s pestrimi kostumi. — Navdušeno veselje je zavladalo pri nas zadnje dni ob imenovanju našega dičnega g. dr. Antona Korošca za ministra notranjih poslov.

Marenberg. Ker si je g. Rešetar iz Maribora dal v svoja rešeta, katera mu je strgal prejšnji režim, napeti nove železne žice, bi bilo dobro, da bi z njimi malo pogledal v Dravsko dolino, zlasti še v naš trg, kajti videl in našel bi marsikaj zanimivega. Gotovo še ne ve, da je tukajšnja gasilska četa dala letos prezidati svoj gasilski dom in postaviti nov 16 m visok stolp, tako da imamo tudi mi svoj nebotičnik. Kmalu bo vse delo dokončano in tudi ves inventar prenovljen in prebarvan, tako da izgleda Gasilski dom v svoji novi toaleti kakor moderna dama z rdečimi ustnicami. V nedeljo dne 14. julija pa slavi gasilska četa 60letnico svojega obstoja in ob tej priliki se bo pri slovesni službi božji blagoslovil novi stolp, popoldne pa bo velika veselica, h kateri se vabijo vsi prijatelji gasilcev. — Drugo, kar bi g. Rešetar pri nas izvedel, je to, da imamo od 1. julija spet gospoda kaplana. Prišel je č. g. A. Babič iz Poljčan, katerega smo vsi iz srca veselili ter mu želimo, da bi se pri nas prav domače počutil in imel veliko uspehov pri svojem dušnopastirskem delu. Tako smo po enem mesecu le dobili spet prepotrebne duhovnega pomočnika, čeprav so nekateri, ki elišijo travo rasti, vedli povedati, da ga ne bo več. Je pač vedno bilo tako na svetu, da eni obračajo, drugi pa obrnejo. To se je zgodilo tudi sedaj v politiki. Ta je marsikomu zmešala misli in želje ter jih storila spet bolj ponižne. Kako se le bodo preorientirali ti, ki so še pred nedavnim časom slovesno izjavljali,

žival, ki je nekoliko večja in ima lopatasto rogovje). Od napadenih petih jelenov pade eden. Antilopa, ki se pase po travnikih v nižavah, mu ubeži devetkrat v desetih slučajih napada. Gorsko ovco ugrabi puma le zelo redko.

Ako se je oprijel puma plena z mogočno prednjo tenco, se zarijejo kremplji pri vsakem poskusu obrambe žrtvi globlje v meso. Nato se požene zver z neverjetno naglico proti grlu napadene živali in jo grize ter davi, dokler se ne zgrudi mrtva. Na ta način je nesel los puma že nekaj deset metrov daleč. Puma raztrga redko žrtvi kožo na vratu. Kljub splošnemu prepričanju ne izpije živali krvi, ampak ji raztrga za sprednjimi plečami bok in požre najprej jetra. Nato pa zavije nazaj s kremplji preparano kožo in sicer kolikor mogoče nevidno, da bi boljše ne opravil tega posla niti človek. Če se je nažrl do sitega, zavleče ostanek v kako sotesko ali goščavo, ga pokrije z listjem, dračjem ter z zemljo in ga zavaruje pred drugimi roparji. Navadno se vrne drugo noč k skrivališču in nato so odvisni nadaljnji obiski od morebitnega svežega plena. V bolj od-

Cirilova knjigarna

v Mariboru

priporoča gg. duhovnikom naslednja dela:

Rieger Julius: Reifende Saaten, Sonntags-Predigten, I. in II. del, broš. Din 166.—

Keller: Salve Regina, Muttergottespredigten, broš. Din 42.—

Schilling Otto: Das soziale Evangelium, 20 Predigten im Dienste der sozialchristlichen Bewegung, kart. Din 54.—

Hättenschwiler: Wie gut die Mutter ist, Marienerzählungen, kart. D 84.—

Dr. M. Laros: Pfingstgeist über uns, kart. Din 72.—

Heun: Altar und Leben, kart. Din 32.—

Goodier: Jesus Christus als Mensch unter Menschen, kart. DiDn 100.—

da niso nikdar s črnimi držali in ne bodo nikoli?! To opazovanje prepustim g. Rešetarju samemu, naj le pride enkrat k nam, saj zdaj ni tako drag vlak, mogoče pa ima celo svoj avto, kar je še bolje, potem kar lahko naloži nanj svoja popravljena rešeta, da bo z njimi presejal naše velepolitike in njih misli. Torej na svidenje!

Slov. Bistrica. V nedeljo dne 7. t. m. je praznovala tvrška F. Stiger in sin 130letnico obstoja. Ustanovljena leta 1805 od trgovca Ivana Stiger iz Slovenjgradca, se je tvrška v teku desetletij jako razvila. Trgovina je sedaj v lasti hčerke gđe. Ide Stiger, kateri je bilo dano praznovati redki jubilej 130letnice obstoja stare tvrške.

Sv. Martin na Pohorju pri Slov. Bistrici. — Kakor vsako leto, bo tudi letos slovesen cerkveni shod pri Sv. Anehu; zato vabimo romarje, da se istega v obilnem številu udeležijo. V soboto dne 13. julija bo zjutraj ob 9. uri sv. maša, zvečer ob 8. uri križev pot, litanije ter spovedovanje. V nedeljo dne 14. julija, zjutraj

spovedovanje, ob 6. uri sv. maša, ob 10. uri pridiga, slovesno sv. opravilo, nato procesija kot običajno. Članice Marijine družbe in druga dekleta prosimo, da okinčajo oltarje s svežimi cvetličami. Torej vai častilci sv. Aneha na ta dan vse na zeleno Pohorje!

Konjice. Po našem trgu skačejo mali in že večji otroci skoro popolnoma nagi z velikim vikom in krikom. Mislimo, da je dovolj lepih in senčnih gozdov v bližini trga. Tja naj se gre hladit, komur je preveč vroče. Za turiste ni v tem oziru nobenih prednosti, ravnanje se morajo po lepih šegah in navadah. Starši, pazite, kaj delajo in kje hodijo otroci. — Na naši trški občini so se izvršile zadnji časi znatne spremembe. Tajnik Mohorko je moral odstopiti. Odstopil je župan g. Rado Jereb iz zdravstvenih razlogov. Postavljen je na njegovo mesto posestnik Križnik. Človek obrača, Bog pa obrne, pravi pregovor. V tem slučaju s spremembo: banovina obrne. G. Ferdo Macher iz Zreče je namreč pred shodom na Brinjevi gori, bilo je to nekoliko pred Binkošti, ko je na Brinjevi gori romarski shod, zaprosil pristojne oblasti v Konjicah za dovoljenje vinotoča ob priliki romarskih shodov. V Konjicah je bila prošnja gladko odbita. Sedaj ni preostajalo nič drugega, kot na banovino, kjer so prošnjo uslišali in izdali odlok g. Macherju za točenje alkoholnih pijač in kuhanje toplih jedil ob priliki romarskih shodov. Ljudstvo je bilo tega zelo veselo.

Zreče. Na praznik sv. Petra in Pavla je bil tukaj blagoslovljen evharistični križ. Oskrbeli so ga in postavili vrli možje in fantje. Visok je 15 m in tehta okoli 25 stotov. Je iz hrastovega lesa. Blagoslovitvene obrede je izvršil g. župnik Bezjak Jožef ob asistenci straniškega g. župnika Zolnirja in brata bogoslovca, in ob prisotnosti g. kaplana Radanoviča in misijonarja g. Klančnika. V mraku je šla skoro 1200-glava množica vernikov v procesiji z gorečimi lučkami h križu. Tukaj je zapel pevski zbor »Kraljevo znamenje«. G. župnik je izpregovoril prav lepe in spodbudne besede o križu. Zapeli so pesem »Kristus mora kraljevati«. Sledil je zahvalni govor možem in fantom. Lepo je zadonel še »Večerni zvone« in pete litanije lavretanske Matere božje. Nato se je množica razšla. Zbor je pel pod vodstvom g. organista VI.

daljenih pokrajinah, kamor ne pride človeška noga, skrbno čuva puma skrito meso pred jastrebi ter manjšimi živalskimi roparicami.

Na enega samca pride navadno pet samic in to radi ljubosumnega in hudobnega značaja samcev. Dejstvo je, da ubijejo stari pume vsakega mlajšega tekmeča, ki jim križa pot. Samica z negodnimi mladiči je v neprestanem strahu pred samcem; pozneje pa le mladi naraščaj moškega spola. Isti pojav opazujemo lahko tudi pri domačih mačkah. Ako je porod uničen, nastopi čas za parenje. Morilna navada pum brani preveliko razmnoževanje z ozirom na prehrano in ustvarja trdno ter neustrašeno pleme. Vzamimo slučaj, da uteče mladi puma smrti, dokler ga doji mati, ga pa zalezuje ter preganja oče pozneje. Našli so že mrtve mlade samce. Bili so čisto raztrgani, kar je učinil sigurno kak stari puma. Naleteli so pa tudi na samice v usmiljenje vzbujajočem položaju. Gre v tem oziru za slučaje, da je branila mati svoj zarod in je v boju celo podlegla.

(Dalje sledi.)

brala zgubljeno. Pri tem opravilu jo je prehitel ogromni medved, ki se je pognal iz grmovja, pograbil torbico in hotel pregledati njeno vsebino. Vsakdo bi pač pričakoval, da je dijakinja odkurila pred zverino. Medvedova drznost jo je toliko razljutila, da je skočila h kosmatincu, mu prisolila krepko zaušnico in odrzela nazaj v avto. Predno se je zavedel medved, kako in kaj je bilo z njim, je avtomobil že zginil.

Ostrige spreminjajo — spol.

Ostrige, če enkrat dorastejo, so šest tednov moškega spola, v dobi drstenja pa ženskega. Nato počivajo eno leto kot moški.

Mohorka. Ljudje so si slovesnost globoko vtisnili v spomin. Naša želja je, da bi evharistični Kralj zakraljeval nad našim krajem, trošeč in roseč mir božji, blagor in zadovoljstvo. Ave, Jezus, ti zvesti naš pastir!

Ponikva ob južni žel. V življenju se menjujeta veselje in žalost. To smo skušali zopet te dni. Veliko svetega veselja smo užili v dnevih ljubljanskega evharističnega kongresa, ko smo prebirali vesela poročila o evharističnih slovesnostih in obenem doma obhajali majhen kongres: večno molitev v č. presv. R. Telsau. Tudi v domači cerkvi je imel evharistični Kralj obilo pobožnih obiskovalcev in obhajila miza mnogo g. stov. Veličastna je bila tudi procesija z Najsvetejšim po vasi ob sklepu češčenja in ganljiva posvetitev župnije presv. Srcu. »Lepo je bilo tudi pri nas, so splošno priznali dobri verniki. — V soboto dne 6. m. pa nas je zadela velika žalost. Ob 4. uri popoldne je ob mali nevihti udarila strela v sredo naše vasi v gospodarsko poslopje Josipa Mlake, po domače Golež. Zgorelo je poslopje in v njem poljedelski stroji: mlatilnica, vevnica, slamoreznica, le živino so naglo rešili. Ob nenadnem udarcu strele je pihal močan veter; v vasi pa je poslopje tik poslopja. Zato je v prvem hipu cela vas začutila nevarnost. Toda k sreči je veter kmalu ponehal, gasilci so takoj začeli obvladati sosednja poslopja, ogenj se ni razširil. Izražamo iskreno sožalje hudo poškodovani Goleževi družini, kateri je tudi l. 1926 strela zažgala obširen kozolec. Treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

Sv. Florijan ob Boču. Dne 23. junija, to je v nedeljo po prazniku presv. Rešnjega Telesa, smo imeli tukaj lep, vesel in veličasten dan. Nekateri gg. bogoslovci iz Maribora so se namenili napraviti za tisto nedeljo izlet v našo župnijo na povabilo tukajšnjega svojega tovariša g. Martina Stefancioza. Ko je domači gospod župnik to zvedel, je lepo nedeljo, ki se tukaj navadno obhaja na tretjo nedeljo po Binkošti, nastavil eno nedeljo poprej in tako dal gospodom bogoslovcem priliko, da so lahko nastopili s svojim lepim in ubranim petjem. In res so prišli gg. bogoslovci na predvečer istega dne z veselimi koraki k nam, in sicer deset gospodov iz Poljčan kar preko Boča, pet pa z železniške postaje iz Rogatca. Drugo jutro je bilo rano sv. opravilo ob 6. uri, potem se ena tiba sv. maša. Pozno sv. opravilo pa si je prihranil sam domači gospod župnik. To se je pričelo ob 10. uri s procesijo z Najsvetejšim, pri katerem so stregli bogoslovci, zraven pa prepevali z ubranimi glasovi prelepe evharistične pesmi. Po končani procesiji je stopil na prižnico č. g. Bombek, bogoslovec 5. letnika, ki je lani pel novo sv. mašo pri Sv. Marjeti niže Ptuja ter v izbranih besedah zbranim vernikom govoril o presv. Evharistiji in naših dolžnostih do Nje. Med slovesno sv. mašo, pri kateri so stregli bogoslovci po rimskem obredu, so domačini zopet morali občudovati lepe in ubrane glasove drugih bogoslovcev na koro, ki so pod spretnim vodstvom svojega g. tovariša Videčnika peli lepe mašne pesmi. Popoldne ob pol treh so bile pete litanijske, katere so napevali trije g. bogoslovci pri oltarju, a drugi bogoslovci pa so odpevali na koro; pri odpevk- so se oglasili tudi ljudje po cerkvi, da je bilo nekako podoben ljudskemu petju. Na tem mestu izrekamo toplo zahvalo ugledni hiši Stefanciozovi, ki je dala imenovanim gg. bogoslovcem prenočišče in jim nudila gostoljubno postrežbo. Upamo, da homo zopet že v kratkem videli v svoji sredini vesele bogoslovce, ko se bo tukaj čez dve leti vršila nova sv. maša.

Sv. Rupert nad Laškim. V naraščajoči demarni stiski si skušajo gospodarji gozdov pomagati tako, da obdelajo les v železniške praga (švelarje) in jih ponudijo tozadevnim podjetnikom v nakup. Ta trgočina je precej živahna v Laškem in Sv. Juriju. Kmet-prodajalec napravi pismeno pogodbo s podjetnikom kupovalcem; določi se kraj in čas oddaje, oziroma prevzema. Vsak kmet v Svetini in Sv. Rupertu se natančno drži teh določb, z nepopisnimi težavami spravi ta težki les po dolгих in neizrekljivo grdih cestah na določeni kraj. Toda gospodje kupovalci, ki so večinoma znani milijonarji, sicer določijo čas prevzema, ko pa pride prodajalec-kmet, se mu naznani, da inženirja ni in ni; vse prošnje ubogega kmeta so zastoj. Ko se po več tednih milijonar vendar odloči za prevzem, pride najstrašnejši prizor za ubogega kmeta: gospodje škartirajo po mili volji, vsak najmanjši defekt pride milijonarju prav, da se blago zavrže. Obupani kmet, ki je toliko časa, dela in denarja rabil za pravočasno obdelavo lesa, je prisiljen, večino lesa dati za slepo ceno milijonarju, ali pa spravljati blago nazaj domov po strašnih cestah. Ker imamo novo vlado, ki, kakor se z veseljem opaža, hoče pomagati tudi največjemu siromaku, ubogemu kmetu, kateri je moral doslej s svojimi krvavimi žulji bogatiti milijonarje, prosimo gospode, kateri imajo srce in besedo za nas, naj posežejo v eršeno gnezdo milijonarskih dobičkarjev pri prodaji železniških pragov v Laškem, Celju, Sv. Juriju in okolici.

Videm ob Savi. Malokdaj se kaj sliši od nas, a danes vam pa moramo poročati, da nismo zadnji. Zadnji meseci so minevali v pričakovanju na velike dni evharističnega kongresa. Kot drugod, smo tudi mi postavili veličasten, 12 m visok evharistični križ iz hrastovega lesa. Dvignili smo ga na hrib pri podružnici sv. Marjete na Libni in ga na predvečer blagoslovitve električno razsvetlili, tako da je bil viden po vsem Posavju nofri do hrvaških Gorjancev. Glavno zaslugu ima pri tem poleg g. Martina Držaniča, ki je dal mogočen hrast, cerkveni ključar pri tamošnji podružnici g. Mihael Planinc, ki je storil vse in sam veliko žrtvoval, da je slovesnost izpadla čim lepše.

Videm ob Savi. Kljub težkim razmeram smo se krepko odzvali klicu evharističnega kongresa. Udeležilo se ga je okrog 100 odraslih in 38 otrok. Vsi so se vrnili čili in zdravi in polni navdušenja za vse lepo in dobro.

Videm ob Savi. 67 naših malčkov je dne 23. junija prvič pristopilo k mizi Gospodovi. Med slovesno službo božjo je lepo prepeval pevski zbor šolske mladine pod vodstvom požrtvovalne učiteljice na tukajšnji šoli gospe Gojničeve. Po sv. maši so pa vrli domačini pripravili prvoobhajancem zajutrek v dvorani domačega Katoliškega slovenskega prosvetnega društva. Slovesnost bo ostala vsem otrokom v lepem spominu!

Meerbeck-Mörs v Nemčiji. Jugoslovansko katoliško društvo sv. Barbare v Mörs-Meerbecku je dne 10. junija, na binkoštni ponedeljek, praznovalo svojo 25letnico. Dopoldan pri sv. maši ob pol 8. uri smo vsi društveniki pristopili k mizi Gospodovi. V društveni dvorani je bil zajtrk, h kateremu sta bili povabljeni botra naše lepe zastave gospa Jožefa Kepic in častna gospa Marija Kepic. Predsednik Lindič je kratko obrazložil zgodovino društva, ki je v njem še sedem članov, kateri so vseh 25 let ohranili društvu zvestobo in ti so: predsednik Lindič, Ašič Janez, Ašič Franc, Pirc Peter, Šterniša Anton, Les Jože in Solinc Jože. G. župnik Schölling je društvu častital k

jubileju, prav posebno pa pohvalil zvestobo in vztrajnost teh sedem jubilarov, ki so bili od g. župnika odlikovani s spominskim znakom v jugoslovanskih barvah s številko 25. Zelel je našemu društvu še nadaljnji obstoj in veliko uspeha ter pohvalil nas Slovence kot verne in zveste katoličane. Pri zajtrku in slovesnem zborovanju, ki je trajalo skoro ves dopoldan, nas je kratkočasil tamburaški zbor iz Hochheide pod vodstvom g. Čebina. Pri tej priložnosti smo tudi vsak nekaj prispevali za evharistični kongres v Ljubljani in nabrali lepo svoto 5 mark, to je približno 85—90 Din. — Popoldne ob štirih smo imeli slovenske večernice s pridigo g. duhovnega svetnika Tensunderna. Po večericah smo se zbrali v dvorani, da opravimo slovesni spored, ki je imel 17 točk. Predsednik Lindič je pozdravil spoštovanega gosta, g. generalnega konzula Pantiča iz Düsseldorfa, njegovega tajnika g. Benoliča s soprogo, g. Tensunderna, gospo Jozefo Kepic in sosednje društvo iz Hochheide pod vodstvom tovariša Franca Vebiča. Slovenska deca je v slovenskem jeziku prednašala lepe deklamacije. Prva bila namenjena našemu kraljev. dvoru in mlademu kralju Petru II. G. generalni konzul Pantič, ki mu je bil podarjen šopek cvetlic v naših narodnih barvah, je v svojem navdušenem govoru čestital društvu k lepemu jubileju ter nas vspodbujal, da nadaljujemo delo za narodni kulturni napredek naše lepe Jugoslavije. Govorila sta tudi gg. Tensundern in župnik Schölling. Gospa Jozefa Kepic je društvu častitala ter podarila lep dar k jubileju. Zvezni podpredsednik Vebič je izpregovoril jedrnat besede ter poudarjal važnost organizacije za Cerkev in narod. Prav v katoliškem društvu se najboljša čuva in razvija narodna in verska zavest. V spomin je obesil na zastavo srebrni venec kot dar Katoliške jugoslovanske zveze v Nemčiji. G. predsednik Lindič se je vsem govornikom prično zahvalil za čestitke, g. gen. konzulu in gospej Kepic pa tudi za lepe darove. Hvala tudi sosednemu društvu za obisk, pevskemu in tamburaškemu zboru pa za proizvajanje domačih pesmi in koračnic. G. Tensundern je do svojega odhoda z nami prepeval lepe naše slovenske pesmi ter tako zopet dokazal svojo veliko ljubezen za naš jugoslovanski narod. Ne smemo pozabiti, da so vsi govorniki z zborovalci vred večkrat navdušeno vzklíkili živijo-klice našemu kralju Petru II. in našemu narodu!

Usoda igralca.

V znanem letovišču Nizza ob francosko-italijanski morski obali živi 68-letni stari postrežček, kateremu pravijo »rdeči Peter«. Še vedno pridno dela in njegova edina zabava je pipa. Če je posebno dobre volje, pripoveduje dobri možiček, kako je prišel do sedanjega poklica, katerega vrši komaj 10 let. Starec začne svojo povest z besedami: »Bil sem na svetu najsrečnejši človek.« Iz njegovih besed lahko razbereš, da je po istih ulicah v Nizzu, po katerih prenaša prtljago letoviščarjev, brzel nekoč v najlepših kočijah in v najbolj razkošno opremljenih avtomobilih. Pretežni del svojega življenja je prebil v po celem svetu znani igralnici v Monte Carlo pri Nizzu. Z doma je bil revež, ki se je priklatil v Monte Carlo s 600 franki in to je bilo leta 1890. Podal se je v igralno dvorano, kjer je poskušal srečo s 50 franki. Če bi bil zgubil stav-